

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Ἀπεσοδήθη

ὁ ἀπειληθεὶς ἐπὶ στιγμὴν τουρκοβουλγαρικὸς πόλεμος· οὐδὲ ἡδύνατο ἄλλως νὰ συμβῇ. Ἀφ' οὗτου ἡ Ρωσσία ἐξουδετερώθη καὶ δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀναμιχθῇ ἐνεργητικῶς εἰς τὰ Ἀνατολικά πράγματα οἱ Βούλγαροι ἔχασαν τὴν προνομιοῦχον θέσιν, ἣν κατεῖχον ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου, διότι ἡ ἀγγλικὴ ὑποστήριξις, ὅσον ἔκλυτος καὶ ἂν εἶνε, δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τῆς Ρωσσίας τὴν ἀδυναμίαν. Οἱ ἀγγλοὶ, ὅσον δὴποτε καὶ ἂν ἔχωσι καλὴν θέλησιν, δὲν δύνανται νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐπιρροὴν μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως, οἷα ἡ Αὐστρία, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ ἄλλης δυνάμεως ἔτι ἰσχυροτέρας στρατιωτικῆς, τῆς Γερμανίας. Οἱ Βούλγαροι λοιπόν, κατανοοῦντες τὰ μειονεκτήματα τῆς σημερινῆς θέσεώς των οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἶνε δυνατόν νὰ ἐσκέφθησαν σοβαρῶς περὶ πολέμου μετὰ τῆς Τουρκίας, ὅστις θὰ τοῖς ἦτο ὀλέθριος, μεθ' ὅλας των τὰς κομπορημοσύνας. Ἀφ' ἐτέρου δὲ καὶ ἡ Πύλη, μόνον ὅτι ἠθέλησε νὰ ὑποκριθῇ τὴν φιλοπόλεμον, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπίσης εἶχε σοβαρὸς μελετήσῃ πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, οὐχὶ διότι ἀμφέβαλλε περὶ τῆς νίκης τῶν ἰδίων τῆς πολὺ δικαιολογημένους φόβους, ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ ἐδράττετο τῆς περιστάσεως ὅπως προελάσῃ πρὸς νότον καὶ κατέλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην. Ἀμφότερα λοιπόν τὰ Κράτη, ἡ τε Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία, συμφέρον εἶχον ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐνοπλον σύγκρουσιν, αἱ δὲ ἐπιστρατεύσεις καὶ αἱ πολεμικαὶ ἀπειλαὶ ἐξετελέσθησαν παρ' αὐτῶν ὡς πυροτεχνήματα πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῆς ἐξηγεγεμένης φιλοπολέμου παρ' ἀμφοτέροις κοινῆς γνώμης. Οἱ Βούλγαροι πρὸ ἐξαετίας, οὐδόλως ὑποπτεύοντες ὅτι θὰ ἐπῆρχετο ὁ ρωσσοῦλκωνικὸς πόλεμος καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ, ἡσπάσθησαν πολιτικὴν βιάσαν καὶ τρομοκρατικὴν ἐν Μακεδονίᾳ, ἥτις πάντως θὰ ἐτελεσφόρει καὶ θὰ ἐπέφερον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὴν ἐξόντωσιν παντός ἄλλου χριστιανικοῦ φύλου ἐν τῇ περιμαχητῇ χώρᾳ καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ βουλγαρισμοῦ. Διότι, τῆς κραταιᾶς τότε Ρωσσίας συνεχούσης ἐντὸς ὀρίων στενῶν τὴν δρᾶσιν τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐν τῷ Αἰμῷ, τῆς δὲ Ἀγγλίας ἐπίσης εὐνοούσης δι' ἰδίους της σκοποὺς τὸν βουλγαρικὸν ἀγῶνα, ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Εὐρώπη ἦτο εὐνοϊκὴ πρὸς τὰ βουλγαρικὰ σχέδια, μόνος τῆς Γερμανίας ἀγωνιζομένης ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν Τουρκίαν. Καὶ ὑπὸ τοιαύτην διεθνῇ κατάστασιν, ἀδύνατον ἦτο ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας νὰ ὁργανώσῃ τὴν ἀμυναν, ἥτις ἐθαυματούργησεν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν διὰ τὸν ἀπλούστον λόγον ὅτι οὐδὲν ἐκ τῆς ἀμύνης ταύτης ἡδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ὅσον δὴποτε καὶ ἂν ἦτο κρατερά, ἀφοῦ ἡ Εὐρώπη ὅλη ἦτο τεταγμένη πρὸς τὸ μέρος τῶν δικαίων καὶ στραγγαλιστῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὰ ἐπελθόντα ἀπροσδόκητα γεγονότα τοῦ ρωσσοῦλκωνικοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐπανάστασεως, μεταβαλόντα ἄρδην τὴν διεθνῇ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν, περιήγαγον τὸν ἐν Μακεδονίᾳ ἀγῶνα τῶν Βουλγάρων εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν. Ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ, μὴ φοβουμένη πλέον τίποτε ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, ἤρχισε νὰ δρᾷ πολὺ ἐνεργητικώτερον ἢ πρὶν, ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας, ἀναθάρσυνας ἐκ τῆς νέας τροπῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν

πραγμάτων, ὠπλίσθη καὶ ἡμύνθη γενναίως κατὰ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, αἵτινες ἐτρομοκράτουσιν ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν τὴν χώραν, ἐπίσης δὲ καὶ Σέρβοι, καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Τοῦρκοι ἐξηγέροντο καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Βουλγάρων, οἵτινες ἀπανταχόθεν κτυπώμενοι καὶ διωκόμενοι ἐν Μακεδονίᾳ, εἶδον τὴν παρ' αὐτῶν ἐγκαινισθεῖσαν πολιτικὴν τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας στρεφομένην ἐναντίον των, καὶ τὸ ἔργον ὅπερ διὰ τοσούτων αἱμάτων καὶ κκουργιῶν ἐπὶ ἔτη εἶχον κατορθώσει, καταρρέον καὶ συντριβόμενον. Ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος βλέπων τὴν καταστροφὴν τῶν ὀνείρων του, ἐπόμενον ἦτο νὰ ταραχθῇ καὶ νὰ ἐξεγερθῇ ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, οὗ ἡ ὑπεροχὴ τὸν πνίγει ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' ὅλη του ἡ μανία περιορίσθη μόνον κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ ἀνυπερασπίστων Ἑλλήνων. Εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας δὲν ἀντέσχεν ἡ βουλγαρικὴ θρασυδειλία, ἀφοῦ ἄλλως, καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν ἐκ τοῦ πολέμου τούτου ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας ἡδύνητο νὰ προσέλθῃ. Ἡδὴ ὅλας τῶν Βουλγάρων αἱ ἐλπίδες εἶνε συγκεντρωμέναι ἐπὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἐξ ἧς προσδοκῶσι βελτίωσιν τῆς οἰκτρᾶς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεώς των. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλομεν, ἐὰν ἡ Ἀγγλία θὰ δυνήθῃ νὰ τοὺς ὠφελήσῃ, διότι ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ τοὺς μετεχειρίζετο διὰ τοὺς σκοποὺς της ἐνὸς τοὺς ἐβλεπεν ἱκανοὺς νὰ τρομοκρατῶσι τὴν Μακεδονίαν καὶ ν' ἀπειλῶσιν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν Τουρκίαν διὰ τοῦ στρατοῦ των. Ἡδὴ ὅμως ὅτε ζητοῦσι προστασίαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ὑποχωροῦσιν ἐντρομοὶ πρὸ τῆς ἀπειλῆς πολέμου μετὰ τῆς Τουρκίας, δὲν εἶνε πλέον χρήσιμοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν. Ἀπαράλλακτα ὡς καὶ οἱ Ἀρμένιοι, οἵτινες ἦσαν χρήσιμοι τῇ Ἀγγλίᾳ ἐνὸς διὰ τῶν ἐξεγέρσεων καὶ τῶν συνωμοσιῶν των ἀνησυχούν καὶ κατέτρυχον τὴν Τουρκίαν. Ὅταν ὅμως ἐσφάγησαν κατὰ ἐκατοστίας χιλιάδων καὶ ἐσφάδαν ὑπὸ τὴν πτέρυν τῶν Τοῦρκων, ἐγένοντο πλέον ἄχρηστοι διὰ τοὺς παρὰ τὸν Τάμεσιν καὶ ἀπαθέστατα παρ' αὐτῶν ἐγκατελήθησαν. Δὲν εἶνε ἀπίθανον κατὰ τὸν προσεχῆ χρόνον τοιαύτην τινὰ πορείαν νὰ δοκιμάσωσι καὶ οἱ μέχρι τοῦδε μαμμόθρεπτοι τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς Βούλγαροι. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε διπλωμάται κατ' ἐξοχὴν πρακτικοί, καὶ ὅταν πεισθῶσιν ἅπασι ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν Βουλγάρων στηριχθέντα σχέδια των εἶνε ὀριστικῶς ἀπραγματοποίητα, θὰ στραφῶσιν ἄλλαχού ὅπως εὕρωσιν ὄργανα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων ἐν τῇ ἐγγυὲς Ἀνατολῇ.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

28 Σέβριου.

Τὰ σχολικὰ μας, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῆς παρατηρουμένης τάσεως πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν ἔστω καὶ μικρᾶς, δύναται νὰ προσωινισθῇ ἀγαθότερον ὅπως δὴποτε τὸ μέλλον. Ἐφεραν καθηγητὴν τῆς γυμναστικῆς, διώρισαν ἕτερον Κεραυρὸν τινά, διδάσκαλον τῆς καλλιγραφίας, ἡλάττωσαν δύο ὥρας τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ δύο τῶν Λατινικῶν καὶ ἐπῆρξαν κατὰ δύο ὥρας τὴν τῶν Γαλλικῶν καὶ τῆς χημείας. Τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη θὰ ὀφεί-

λεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἐὰν κατορθώσουν τι, ἔπαινος δὲ εἰς τὴν «Φωνήν», ἥτις ἀπὸ τριετίας δὲν ἔπαυσε στιγματίζουσα καὶ καυτηριάζουσα κατὰστασιν ἥτις κατέστη ἀνυπόφορος. Δὲν γνωρίζω, ἐὰν ἡ παρατηρουμένη διάθεσις πρὸς μεταβολὴν εἶνε εἰλικρινὴς καὶ ἐὰν ἔσται μόνιμος καὶ διαρκής. Ὅπως δὴποτε εἶτε μὲ τὸ καλὸ, εἶτε μὲ τὸ κακὸ ἠναγκάσθησαν νὰ κάμνουν κάτι τι, ἀγνοῶ ἐπὶ πόσον διαρκὲς καὶ εἰλικρινές.

Διωρίσθη ἐπιτροπὴ ἐκπαιδευτικὴ ἐκ ὧν μελῶν τῶν Καλούδη, Ἀράπη, Σαγκούννη, Μπογᾶ, καὶ Δεβέκου πρὸς μελέτην τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων. Ἰδωμεν καὶ εὐχρηθῶμεν καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ Μητροπολίτης ἐτοιμάζει σχέδια νέων κανονισμῶν.

✱

† Ὁ νέος μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσας κ. Σπυρίδων, ἀφικόμενος εἰς Ἰωάννιννα ἀνεχώρησεν εἰς Κόνιτσα καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ περιοδεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ὅπως ἀντιληφθῇ προσωπικῶς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Ἐνταῦθα ἐξήτησε νὰ ἴδῃ πολλοὺς ἐκ τῶν προυχόντων εἶτε τῆς πόλεως εἶτε τῆς ἐπαρχίας του καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ συμφέροντα. Τὴν Κυριακὴν δὲ ἐχοροστάτησεν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον σαγηνεύσας τὸ παριστάμενον πλῆθος. Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις παρουσία του ἔδωκε ζωὴν εἰς πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ διαλεχθέντας καὶ ἐνεφύσησε ζωηρὰ αἰσθημάτων εἰς πάντας ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν υποθέσεων.

Ἐν Ἀρτῇ τῇ 19 Σεβρίου 1906

Τῇ ἑκτῇ τρ. μηνὸς ἤρξατο τὸ συνέδριον τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τοῦ φύλων καὶ δημοδιδασκάλων τοῦ Νομοῦ Ἀρτῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κ. Γερασίμου Τελλιάνου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἀγίασμός ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Σπυρίδωνος Ἐλαφροῦ, ἔπειτα ἤρξατο τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ ὁ κ. Ἐπιθεωρητῆς, ὠμιλήσας δεόντως ἐν γένει περὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημοτικῶν Σχολείων τοῦ νομοῦ Ἀρτῆς καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων! Ἐπειτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τοῦ Α' πλήρους δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων Ἀρτῆς κ. Δημήτριος Κασοῦμπης χαιρετήσας τοὺς ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων τοῦ νομοῦ κατελθόντας κ. δημοδιδασκάλους καὶ ὑποδιδασκάλους, συστήσας τὴν ἰδρυσιν διδασκαλικοῦ Συλλόγου καὶ πολλὰ ἄλλα διαλαβών. Οἱ λόγοι του δὲ οὗτοι εἰσηκούσθησαν καὶ συνέστη πράγματι τοιοῦτος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Διδασκαλικὸς Σύνδεσμος (τοῦ νομοῦ) Ἀρτῆς».

Τὸ Συνέδριον συνέπεσε μετὰ τὴν κατ' ἔτος γενομένην ἐμπορικὴν πανήγυριν τοῦ Μουχουστίου, ἥτις ἐφέτος ἦτο λίαν ζωηρά. Ἦλθον πολλοὶ ἀγορασταὶ καὶ πολλὰ ζῶα ἦτοι βόες, ἵπποι, ὄνοι, αἰγες καὶ πρόβατα, ἅτινα ἐπωλήθησαν δυστυχῶς εἰς εὐθηνὰς τιμὰς. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρεταὶ πράξεις· καθ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἐπωλήθησαν ἐγγώρια ὑφάσματα καὶ προϊόντα διάφορα. Ἡ πόλις μας κατ' αὐτὰς ἐπαρουσίαζε ὅψιν μεγαλοπόλεως. Ἡ πανήγυρις ἤρξατο τῇ 14 ὁδεύοντος μηνὸς καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς χθές, ἦτοι τέσσαρας ἡμέρας.

Ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ ἐν Ἀρτῇ ἤρξατο ἐγγρά-

φουσα νέους μαθητάς διὰ τὴν Α'. τάξιν. Αἱ ἐγγραφαὶ θέλουσιν ἐξακολουθεῖν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ὥστε δὲ καὶ πέραν τοῦ μηνὸς τούτου διὰ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσερχομένου. Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἐστὶν ὡς ἀρκούντι ἐκ τῶν κ. καθηγητῶν τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ὡς καὶ ἐλλεινοδιδασκάλων. Τὰ θρησκευτικὰ θέλει διδάσκει ἡ Α. Σ. ὁ κ. Γεννάδιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀργεῖς μέχρι τοῦ διορισμοῦ Ἱεροκλήμου, ὅστις θέλει ἀντὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ τὴν διευθύνειν τῆς Σχολῆς, αὕτη σήμερον εἶνε ἀνακαταβλημένη εἰς τὸν Α. Σ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Τὸ προσωπικὸν λοιπὸν τῆς Σχολῆς ἀποσχετὰ τὴν πλήρη ἐπιτηδεύειν τοῦ σκοποῦ τῶν εἰς αὐτὴν προσερχομένων.

Ὅθεν παρακλινοῦνται πάντες οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ Κράτους καὶ ἰδίᾳ τῶν παρακαμμένων νομῶν, ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι, ἦτοι Ἡπειρῷ, Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ἵνα πορευθῶσι τοὺς ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν σκοποῦντας νὰ χειροτονηθῶσι νὰ προσέλθωσι νὰ σπουδῶσι εἰς τὴν εἰρημένην Σχολὴν ἐπὶ διετίαν, ἵν' ἀποκτήσωσι τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα νὰ υποχρεώσωσι μάλιστα αὐτοὺς νὰ παύσωσι δὲ τοῦ λοιποῦ νὰ χειροτονῶσιν ἱερεῖς ἀνθρώπους, μὴ τελειοφοῦσι μίαν Ἱερατικὴν Σχολήν.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἤρσαν ἐπανερχόμενοι ἐκεῖ ἐκ Βουκουρεστίου πρὸς εἶρον περὶ τινος Ρουμανίζοντος Βλαχοποιμένης ἐκ τῶν περιφερειῶν Βερούκας καὶ Βοδενῶν, ἐφοδιασθέντες διὰ χρημάτων τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας.

Ὅθεν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ κοιμητῆ, πρόκειται νὰ καταρτίσωσι σώματα μισθοφόρων κηκοῦρων πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐλληνικῶν σωμάτων, συνοικουμένων καὶ προσδιδόντες πάντα Ἑλλήνα χωρικόν, υποστηρίζοντα τὰ ἐλληνικὰ σώματα.

ΛΥΣΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ Τουρκία δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, δὲν θὰ δυνήθῃ οὐτε τὴν Ἡπειρὸν νὰ διατηρήσῃ ἀφοῦ καὶ αὕτη θὰ εἰρεθῇ ὑπὸ τὰς ἰδίαις γεωγραφικὰς περιστάσεις μὲ τὴν Ἀλβανίαν, μετὰ τὴν κατὰ τὴν τῆς Μακεδονίας.

Οὐδέμια δὲ θὰ ὑπάρξῃ τότε δυσκολία ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀξιώσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Βερολινεῖου συνθήκης, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Ἡπειρὸς ἔχει ἐπιδικασθῇ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. Δι' ἐνδεχόμενῃ ἐνέργειαν ἐν Ἡπειρῷ, αἱ ἐξήκοντα χιλιάδες ἄνδρες, αἱ ἀπαρτίζονται τὸν στρατόν, ὃν κρίνω ἀναγκαῖον, εἶνε ἐπικρατεῖς, ἀρκεῖ νὰ εἶνε καλῶς ὀπλισμένοι. Ἀπαρτίζονται ὅμως εἶνε ἡ ἀνάγκη ἰσχυροῦ στόλου, ὅπως διατηρήσωμεν τὴν κυριαρχίαν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὁ στόλος εἶνε ἀναγκαῖος καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιομάτων ἡμῶν ἐν τῇ Αἰγαίῳ. Διότι μὴ λησμονώμεν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἡμᾶς αἱ πολυάριθμοι νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, αἱ κατοικοῦνται ὑπὸ ἀμιγροῦς ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἔχοντες πλήρη τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Εἰς τὰς νήσους ταύτας δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ἐλαχίστη τουρκικὴ φρουρά, ὑπὸ τὰς συνθήκας δὲ τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ κατὰ τὴν τῆς Μακεδονίας, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐὰν εἶνε ἰσχυρὸς δύναται νὰ καταλάβῃ αὐτὰς ἄνευ οἰστροδότης ἀντιστάσεως καὶ κινδύνου εἰσβολῆς εἰς Ἑλλάδα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν συνόρων ἀφοῦ ἐκεῖ θὰ ὦσιν ἐγκαταστημένοι αἱ Δυνάμεις, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἡ συγκατάθεσις τῆς Εὐρώπης ἢ τὴν εὐμένειαν δέον νὰ προσπαθῶμεν διὰ συνετῆς πολιτικῆς νὰ κερδηθῶμεν.

Τέσσαρα λοιπὸν ζητήματα προέχουν τῆς λύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ: Τὸ Ἀλβανικόν, τὸ Ἡπειρωτικόν, τὸ τὸν νῆσον τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὸ τῆς Κρήτης περὶ οὗ περὶ τῶν νῶν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Οἱ Ἕλληνες φεύγουσι προτροπᾶν (γράφει ὁ ἐκ Θράκης ἀνταρκακτὴς τῆς «Ν. Ἡμερᾶς»). Καθ' ἐκαστὴν κατέρχονται εἰς τὴν Νότιον Θράκην ἀπὸ τῶν βουλγαροτουρκικῶν συνόρων πρὸς τὰς ἐκ Στενιμαχίου, Βοδενῶν, Φιλίππου, Πέλλας, Καβκλῆς, ἄλλοι μόνον, ἄλλοι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ἐστὼ, παραδεχόμεναι ὅτι συμπερί νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὴν ἀξενὸν χώραν, ἐν ἧ' οἱ Ἕλληνες δὲν ἦσαν ἐξοικισμένοι, ἀλλὰ ἡγεμονεῖς, ἡ ἀποχώρησις ὅμως ἡμῶν ἔπρεπε νὰ εἴνετο ἐν τάξει, νὰ ἦτο ἀθρόα ἐσχεδιασμένη μετανάστευσις εἰς νέας προπαρασκευασμένας οἰκήσεις, οὐχὶ δὲ προτροπᾶν φυγῇ, διότι ἀληθὲς τοιοῦτον τύπον φέρει ἡ ἐκ Βουλγαρίας ἐξοδος. Ἡ δὲ φυγὴ αὕτη γίνεται, οὐχὶ μετ' ἀντίστασιν τῆς νεομυθωμένης ἀντιστάσεως, ἀλλὰ τὸν κινεῖται ἀνευ σκιάς ἀντιστάσεως, πολλὰκις κατόπιν ἀπειλῆς ἀπλῆς τῶν κομιτατζήδων ριπτομένης εἰς τὸν ἄερα.

Γεγονὸς ἀνμφισβήτητος ὅμως εἶνε ὅτι, διαγραφέντων, διὰ μιᾶς μονοκονδυλίας καὶ ολίγων ἀπειλῶν, τὸν προπυργισμὸν τοῦ ἐν Θράκῃ Ἑλληνισμοῦ, φυσικῶς ἐμβάλλει εἰς σκέψεις ἡ τύχη τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Θράκης, τῆς μόνης ἀπομεινούσης ἐπὶ ἐλληνικῶς συνεταρκακμένης καὶ ἥς τὴν διάλυσιν θὰ ἐπιδιώξωσι μετὰ πλείονος ἤδη ζέσεως οἱ Βούλγαροι, μεθυμένοι ἐκ τῶν εὐκόλων αὐτῶν ἐπιτυχιῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ἀπληλαγμένοι πλέον τοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ὀρθολογῇ ἐλληνικῷ κέρφει. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν τῆς Κρουσίου οἱ κομιτατζήδες τῆς Μακεδονίας, ἐναβρόνιμοι ἡρέσκοντο νὰ λέγουν ὅτι ἐξερρίζωσαν μίαν ἄκανθαν καὶ ἐπὶ ἀναγκαστὴν πλέον τοὺς Ἕλληνας νὰ περιορισθῶσι τὰς βλεψέας των μέχρι Μοναστηρίου. Παραπλησίον τι τοῦ λέγουσι καὶ νῦν βεβαίως οἱ κομιτατζήδες τοῦ Ἰουλλίου καὶ Αὐγούστου μετὰ τὴν ἐν τῇ Βορείῃ Θράκῃ ἐλληνικὴν πτωχεύσιν.

Ἄλλ' ἐπίσης ἀνμφισβήτητος γεγονὸς τυγ-

χάνει, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν μητροπολιτῶν τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Θράκης διὰ τὸν ἔργον αὐτὸν δὲν ἐμπνέουσιν πλείονα ἐμπιστοσύνην ἢ οἱ τέσσαρες τῆς ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν Θράκης τῆς Μητροπολιτῆς. Τὰ προανακρουσθέντα τῆς ἐν τῇ Νότιᾳ Θράκῃ ἐντονότερας ἐνεργείας τῶν Βουλγαρῶν διακρίνονται διαφανεστάτα. Ὅπου ὑπῆρχεν ἐν σχηματικῇς ὁρίσεσι εἰς Βουλγαρίαν διδασκαλίας, ἀποστέλλεται ἡδὴ καὶ δεύτερος, ἡ ἑκὼς καὶ διδασκαλίσαν ὅπου οὐδὲν ὑπῆρχεν διδασκαλίας ἀποστέλλονται τοιοῦτοι. Χωρὶς σχηματικὰ τῆς περιφέρειας τοῦ Ἁγίου Διδυμοτείου ἅτινα ἔως περὶ παντελῶς ἐσπερόντων διδασκάλων, ἐφέτος ἔχουσι καὶ διδασκάλων καὶ διδασκαλίσαν. Εἰς τέσσαρα τινα ἰδίως κατείνουσιν αἱ εἰρηνικαὶ ἐνεργεῖαι τῶν Βουλγαρῶν ἐν Θράκῃ α') εἰς ἐξάπλωσιν τῶν ἀγροτικῶν σλαυοφώνων πληθυσμῶν ἐφ' ἅπαντα τὴν Θράκην καὶ εἰς μέρος τῆς ἀμυγῆς ἐλληνικῆς β') εἰς παρασκευαγὴν σχηματικῶν ὑπὸ διαφόρων παραστάσεως εἰς τὰς πόλεις πρὸς σύμψηξιν ἀστυνοβουλγαρικῶν κινήσεων γ') εἰς ἀποσπασμὸν ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξης τῶν ὀλητῶν ὑπολειπόμενων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σλαυοφώνων χωρίων καὶ δ') εἰς κατήχησιν καὶ ἐκφρακτισμὸν ἀπάντων τῶν σλαυοφώνων πληθυσμῶν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. — Πλὴν δὲ τῶν θεωρητικῶν τούτων ἐνεργειῶν καταγίνονται δραστηρίως καὶ εἰς ἀθεμίτους ἐνεργείας οἱ Βούλγαροι, τὴν προπαρασκευῇ δηλονότι τῶν σλαυοφώνων πληθυσμῶν εἰς μέλλουσαν ἐκπαιδαγωγίαν ἐνεργεῖται παρομοίαν πρὸς τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ὑποκινηθείσαν. Πάντες οἱ σχηματικοὶ τῆς Θράκης εἶνε μεμνημένοι εἰς τὰ τοῦ κοιμητῆ. Καὶ συμφορεῖται ἥρως νὰ περιφέρωνται ἐλευθερίας εἰς τὴν διαμερίστικα προσηγορευομένη τὴν χωρικὴν καὶ πλουτίζουσαν, δι' ἐκβιασμῶν καὶ ληστείας, τὸ ταμεῖον τοῦ κοιμητῆ.

Τὸ Αἰγαίον

τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἔχει εἰσέλθαι μίαν κλήρωσιν κατὰ τὴν 3 Δεκεμβρίου. Εἶνε τὸ μόνον μέσον διὰ τοῦ ὁποίου Πᾶς πολιτὴς ἀναπῶν τὴν πατρίδα του, πᾶς Ἕλληνας ἀναπῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ πᾶσιν τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς δύνανται νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθηματὰ του ταῦτα. Ἐκεῖ δὲ καθ' ἑκάστην πᾶς Ἕλληνας νὰ διαθέτῃ ἐν ἡμερομηνίᾳ ὑπὲρ ἀγορᾶς ἐνὶς λαχείου τοῦ στόλου κατ' ἑτοῖς ἐν ὁλόκληρον λαχείον τιμᾶται ὁρ. 4. Ὅθεν ἕκαστος πτωχὸς Ἕλληνας ὀρεῖται νὰ διαθέτῃ τὸ ποσὸν αὐτό, ἕκαστος δὲ εὐπορότερος διπλάσιον καὶ καθέστις, ἔχων ὑπὸ τὴν πατρίδα, ἔχει καὶ ἐλπίδα μικροῦ ἢ μεγάλου κέρδους. Ἀλλὰ, καθ' ἡμέραν, ὁ Ἕλληνας ὀρεῖται γοῖς νὰ ἀναλογίζηται τὸ κέρδος νὰ εἴη ὡς ἔργον τὴν ἀγορὰν λαχείων τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, διότι ἡ κατάρσις στόλου ἰσχυροῦ θὰ δυνήθῃ νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἐλληνικὴν ἐλευθερίαν εἰς στεναζούσας χώρας. Οἱ βουλγαρικοὶ κομιτατζήδες συλλέγουσι ἐκατομμύρια ὁλόκληρα ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Πρέπει δὲ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ τοὺς ὑπερβώμεν εἰς τὴν διάνοιαν ὅλων ἐξαρκεσθῆσεν ἡ γνώμη ὅτι ἐπὶ τῆς ζήτησιν ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ στηρίξηται εἰς δυνάμιν ναυτικὴν ἀξιομαχὸν καὶ διὰ τὴν νὰ μεγαλοπυργήσῃ πρέπει νὰ ἐπικρατῇ τῆς θαλάσσης, ἀφοῦ διὰ τῆς θαλάσσης ἐσθὴν τοσάκις καὶ διὰ τῆς θαλάσσης ἐκλείσθη. Τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς πωλητικῆς τῶν λαχείων ἱκανοποιούσιν ὅσον τὴν ὑπερρίαν τοῦ γραφείου τοῦ στόλου ἡμᾶς ὅμως καθόλου δὲν ἱκανοποιούσιν. Δὲν θὰ θεωρήσωμεν ποτὲ ἀρκετὴν τὴν πώλησιν τῶν λαχείων ἐὰν δὲν ἀκούσωμεν ἀνακουνομένον ὅτι ἅπαντα τὰ λαχεῖα τοῦ στόλου ἐξητλήθησαν καὶ ὅτι καὶ ἄλλα ἡδύνατο νὰ διατεθῶσιν. Ἐν ἐκατομμύριον λαχείων ἐκδίδεται καὶ δὲν καταρθώθῃ νὰ πωληθῇ ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ ἐκατομμύριον. Καυχόμεθα μὴ

νον δι' εἴμεθα τόσοι καὶ τόσοι Ἕλληνες καὶ ὅτι θὰ κώμεν τοῦτο καὶ ἐκεῖνο. Οἱ λόγοι ὅμως μένουσι λόγοι καὶ τίποτε περισσύτερον, τὰ δὲ λαχεῖα τοῦ στόλου πωλονται ἀλλ' ὄχι ὅλα. Ὅθεν ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν εἰς τὸ μέλλον διὰ μεγαλεῖτερά ἐκ μέρους πάντων τῶν Ἑλλήνων καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς πώλησιν τῶν λαχείων τοῦ στόλου ἰδίως ἀπανταχοῦ διασπαρμέναι Ἡπειρώται, Μακεδόνες, Μικρασιῶται καὶ ἄλλοι ὑπάδουλοι ἔχουσι καθήκον νὰ συνδράμωσι τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα ἵνα δυνήθῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς αὐτοὺς υποχρεώσεις τῆς.

Ἡ δυνάμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔγκειται ἐν τῷ ἰσχυρῷ στόλῳ. Ἐὰν βοήθωμεν ἅπαντες ἀγοράζοντες τὰ λαχεῖα τοῦ στόλου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ θεσμός τῆς Ἀστυνομικῆς Διοικήσεως οὐτὶς ἡ λειτουργία ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἶνε τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε δοκιμασθέντων ἐν Ἑλλάδι ἀστυνομικῶν συστημάτων. Ἦσαν δὲ τρία τὰ συστήματα ταῦτα Ἡ δημοστική Ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἀπέθανε, ἡ ἀνακρίσιμος. Ἡ Διοικητική, ἡ Στρατιωτική. Καὶ τὰ τρία ἀποδείχθησαν ὡς ἀνεπάρκεια ἀνεπάρκεια. Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νέου συστήματος εἶνε πολλὰ. Πρῶτον πλεονεκτήματα, ὅτι ἡ ἐπιμέλεια τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀνατίθεται εἰς τὸν φυσικὸν μὴ ἀσφαλὴ τὸ Σώμα τῆς χωροφυλακῆς, σὺν καὶ καθάρως στρατιωτικῶν. Δεύτερον, ὅτι ἔχει μίαν κεφαλὴν ὁρατὴν καὶ ὑπεύθυνον ἡλικίᾳ διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀκαταρτίστον λειτουργίαν αὐτῆς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς. Τρίτον, ὅτι συνεπιτηρεῖται καὶ συνεπύπται τῆς Ἀστυνομικῆς διοικήσεως, τῆς διαχωρῆς δὲ καὶ τῶν πράξεων τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν καθίστανται καὶ κατὰ Νόμους ἐποπτικὰ ἀστυνομικὰ Συμβούλια, τῶν ὁποίων μετέχουσιν εἰς Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, εἰς Δικαστὴς καὶ ὁ

Εἰσαγγελεὺς, καὶ τὰ ὅποια γνωμοδοτοῦσιν ἐπὶ πάσης ἀναφορᾷ ἡ καταγγελία ἰδιώτου ἢ Ἀρχῆς ἢ καὶ ἀνταπαγγέλωσι ἐπὶ πάσης διοικητικῆς καὶ ἀστυνομικῆς πράξεως τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ὀπλιτῶν. — Εἰς τὸ ὑπογράφει τὸν Στρατιωτικῶν συνεκροτήθη προηγουμένως ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὅπου ἡ ἀποφασιστὴ περὶ τῶν νέων νομοθετικῶν μέτρων τὰ ὁποία θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν προσηγνῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου μεγάλας ποσότητες σταφίδας ἐπωλήθησαν καθ' ὅδον. — Ὁ ἐν Μεσολογίῳ Ἡπειρωμακεδονικῆς Σύλλογος ἀπέστειλεν ἔγγραφο πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ἀκριβοῦς φιλέλληνα κ. Ὡρόλ τῶς διεθυμότην τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, δι' οὗ ἐξήτετο νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν δικαίω τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ κ. Ὡρόλ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Κύριε Πρόεδρε. Αἱ βικιότητες τῆς Ἀρχαίᾳ, αἰτίως διήγαγον διὰ δικαιοσύνης καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Βουλγαρίαν, δὲν ἐλείψαν νὰ ἀνακατήσων ἕνα φίλον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς θρησκευτικῆς πεποιθήσεως. Μὴ ἀφιδόλαστε, ἵνα ἐπὶ ἐπιμελεθῶ ὅλων τῶν περιστάσεων, ἐν ἐπὶ αὐτῇ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐκ τῶν διαμαρτυρησῶν ἡ νόσος τὸν σύνδεσμον τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ εἰς πρῶτον περὶ τῶν καὶ εἰς κατὰ ληλὸν στιγμῆν δι' αὐτὰ—τὰ δίκαια—θὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐν δυνάμει τῆς δικαιοσύνης. Δέχθητε παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρετοῦς ὑπολήψεώς μου. — Ἡ Κυβερνήσις ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλίαν τὸν τμηματάρχην κ. Γεωργαντόπουλον ὅπως ἐξετάσῃ τινες γαίαι εἰς κατὰ ληλὸν πρὸς ἐγκαταστάσεων τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων ὁμογενῶν. Ἐπὲρ τῆς ταχέως ἐγκαταστάσεως συνηγόρησε καὶ ὁ Διάδοχος συστήσας εἰς τὸν κ. Θεοτόκην ταχέως ὅσον τὸν ζήτημα. — Τὸ καὶ πρὸς κέρδος τοῦ λαχείου τοῦ στόλου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀνῆλθεν εἰς ὁρ. 1,190,890,54. Διὰ τοῦ ἐκ Κωνσταντίνου εἰς Πειραιᾶ ἐλληνικοῦ φορ-

Κυβερνήσεως καὶ τῶν πατριωτικῶν σωμάτων εἶνε μάταιος καὶ ἄγονος καὶ συνεβόλευσαν πολλὰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ. Ὁ δὲ γνωστὸς ἱστορικὸς τῆς Ρουμανίας Γιώργος εἰς σπουδαῖον ἱστορικὸν σύγγραμμά του, ἐκδοθὲν ἐσφάτως Γερμανιστῇ, δὲν διαστᾶζει νὰ διακηρύξῃ τὸ οἱ Κουτσόβλαχοι δὲν εἶνε Ρουμάνοι, οὐτε κατὰ τὴν γλῶσσάν, τὴν ὁποίαν μακθάνουν μόνον εἰς τὰ Ρουμανικὰ σχολεῖα, οὐτε κατὰ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν.

Παίθηται τις λοιπὸν ἀδίστακτος, ὅτι ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα στιγμιαίας παραφορᾶς ἡ ρῆξις μετὰ τῶν δύο Κρατῶν, τὰ ὁποία ἀπείλυντο εἶναι διὰ στενωπῶν ἀσφαλῶν συννηωμένων καὶ ἀπὸ κοινῶν νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐκπολιτιστικὸν αὐτῶν ἔργον ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν ἤθελον διαστᾶζει νὰ ποιήσωμαι παραχωρήσεις πρὸς τοὺς Ρουμάνους, διότι ἀκινδύνως δύναται νὰ ποιήσωμαι αἰσθητότερος παραχωρήσεων καὶ πρὸς φαντάσματα ἀνύπαρκτα. Ἐγὼ ἀνέκτισθον ἐφρονούν ὅτι ἡ ἀναγκάσις ἡ στενὴ προσέγγισις καὶ συνεννόησις μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρουμανίας καὶ διὰ τοῦτο τῷ 1898 ὁ Πρωθυπουργὸς εἰργάσθη ὅπως ὁ Ἀναξ ἡμῶν συναντηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως Κροβίου.

Αἱ σχετικὰ διαπραγματεύσεις κατελήξαν εἰς αἰσὺν ἀποτέλεσμα καὶ ὥρισθαι πρᾶγματι ἡ ἐποχὴ τῆς συναντήσεως τῶν δύο Βασιλέων. Διαστάχῃ μάλιστα καὶ ὁ πρεσβυτὴς ἡμῶν κ. Κλ. Ραγκσῆλς νὰ συνοδεύῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην. Δυστυχῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ θάνατος τῆς μητρὸς τοῦ Βασιλέως ἐμακάτωσε τὴν συνάντησιν, ἥτις ἐγένετο γαίᾳ ἐπὶ βραδύτερον ἐν Ἀμπασίᾳ.

Καὶ ἐπείρκεν ὡς ἐξῆς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ὁ κ. Ζαμλῆς:

Προσπαθώμεν λοιπὸν νὰ μὴ ὦμεν ἀπομεινωμένοι καὶ νὰ μὴ σπαταλῶμεν τὰ δημόσια χρήματα ὅπως τὰ ταμεῖα μὴ οὐ κατὰ ἐν ὄρα κινδύνων, ἡμεῖς δὲ ἄνευ πίστεως παρὰ τὰς ευρωπαϊκῆς ἀγορεύσεως.

κατ' οὐδὲν λόγον δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅπως οἱ Βούλγαροι κατέλυνται μέχρι τῆς θαλάσσης, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιοσύνη καὶ συνέλπις τοῦ ἐλληνικοῦ ἐδάφους. Ἐσφάθη ὅτε διὰ τῆς ἡδύναμει, ἐὰν ποτε καταλυετο τὸ τουρκικὸν καθεστὸς, νὰ ἀφῆσιν ἐλευθερίαν τὸ τὸ Βουλγαρικὸν ἐμπόριον ἕνα λιμένα, ὁ ὁποῖος συνδεόμενος διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ ἐξυπηρετῇ πληρεστέα τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς ἡ νὰ προέλθωμεν εἰς τὴν λεγομένην τελωνιακὴν ἐνωσησιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἀπεδείχθησαν κατὰ τὴν μετὰ τὴν Αὐστρίας καὶ Γερμανίας σχετικὴν σύμβασιν.

Ὅρεῖται νὰ σὲς ὁμολογήσω, ὅτι τὴν ἐπ' ἀπειρον περὶ τῶν τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ θεωρῶ σφάλμα ἀμφοτέρων τῶν Ἑθνῶν. Εἰς οὐδὲν δύναται ν' ἀγάγῃ πολιτικὸν ἀποτέλεσμα διότι εἰς τὸ τέλος ἡ Εὐρώπη θὰ ρυθμισθῇ διὰ τὰς πράξεις ὁποῦς κίνησιν καταληλῆσθαι. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ διαμάχη αὕτη; Δυσφορεῖ ἡ Εὐρώπη πρὸς ἡμᾶς διότι ἐπιβραδύνουμεν τὸ ἔργον τῆς καὶ ἀποκτοῦμεν τὰς ἀντιπαθείας αὐτῆς ἐνὶ ἔργον τῶν συμπαθειῶν τῆς ἀνάγκης.

Ἐὰν δὲν ἐγκρίνω τὸν σφοδρὸν φυλετικὸν ἀνταγωνισμὸν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, πολὺ περισσότερον μὲ λυπεῖται μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ἔτι. Ἡ ἀπομύνησις δύναται νὰ προσέλθῃ ἀνυπολόγητος ζήτησις εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν. Καὶ ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀπομεινωμένοι, ἀλλὰ καὶ ὀρεῖται νὰ ἐπιδοῦσιν ἐν στεναγμῷ πρὸς τινὰ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν Κρατῶν τοῦ Αἰγαίου. Τὸ αὐτὸ συμφορὴν ἔχει καὶ ἡ Ρουμανία, ἡ δὲ ὑφισταμένη διαμάχη μετὰ τῶν δύο Κρατῶν βλάπτει σπουδαίως ἀμφοτέρω καὶ δημιουργεῖ δι' αὐτὰ μεγίστους κινδύνους.

Ἀπὸ ἀποφύσεως τοῦ διεθνῶς δικαίου ἐξεταζόμενον τοῦ Ἑλληνορουμανικοῦ ζητήματος, ἡ Ἑλλάς βεβαίως ἔχει ἀπόλυτον δικαίον. Οὐδεὶς δύναται σοφιστῶς ν' ἀμφισβήτησιν ὅτι τὸ ἐλευθεριαν Βασιλεῖον οὐτε ὑπεύθυνον εἶνε διὰ τὰς πρά-

γένεσιν λόγους ἐκτενέστερος διότι βραίνει πρὸς ὀρίανσιν τελείαν. Ὑπόκειται ὅμως καὶ πέμπτου: Ἡ ἀναγκάσις τῆς Βουλγαρίας εἰς ἐλευθερίαν Βασιλείαν καὶ ἡ ὁριστικὴ εἰς αὐτὴν προσάρτησις τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Ἡ κατὰ τὴν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρακωλυομένην τοῦ πόθου τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ.

Κατεδικαστὰ πάντοτε τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων, τὰ δὲ ἀποτέλεσμα ἐδικαιώσαν, νομίζω, τὰς προβλεψέας μου. Τὰ ἐλληνομακεδονικὰ σώματα οὐδέμιν πραγματικῇ ὀφείλουν παρέρχον τούτων τῶν μεγάλων ζητήσεως παρασκευάζοντες εἰς τὸ ἔθνος ἀποεξωσάντα τὴν Ἑλλάδα τῶν συμπαθειῶν τῆς Εὐρώπης καὶ δημιουργήσαντα τὸν σοβαρὸν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀντικείμενον ἐν Ρουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ. Τὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι διὰ τῶν ἐλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἐξωντὸνθῃσαν αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι εἶνε ἀνακρίβεις. Ἐὰν ἔπαυσεν ἡ εἰσβολὴ βουλγαρικῶν συμμοριῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειψὴν χρημάτων, τὰ ὁποία ἐπαυται νὰ χορηγῶν οἱ Πανσλαυ

τηγοῦ ἀτμοπλοίου «Σταθῆτος» ἀφίκοντο 50 περίπου Ἕλληνες ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ρουμανίας, ἄλλοι μὲν ἀπελαθόντες, ἄλλοι δὲ φεύγοντες τὰς ἀπηνεῖς καταδιώξεις τῶν ρουμανικῶν ἀρχῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίας τούτων, οἱ ἐπὶ πολιτισμῷ καυχώμενοι Ρουμάνοι ἀμιλλῶνται νὰ ἀνταρχήσιν ἀντάξει τῶν Βουλγάρων εἰς τὰς ἐναντίον φιλησύχων καὶ ἐργατικῶν Ἑλλήνων κακουργίας, οἱ δὲ φοιτῶνται τῆς ρουμανίας, ὡς ὄργανα τοῦ πολλοῦ Λαχωδάρη, δὲν φαίνονται καθόλου κατώτεροι τῶν κομιτατζήδων τῆς Βουλγαρίας ὁπαδῶν τοῦ αἰμοδόρου ἀρχιεπισκόπου Δραγουλέφ.—Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ὁ Βασιλεὺς Γεωργίος μεταβαίνει γίαν προτεχῶν εἰς Παρισίους. Κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του θὰ ἀνταλλάξῃ ἐπισήμους ἐπισκέψεις μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Φαλλιέρ. Ἐκεῖθεν θὰ κατευθυνθῇ εἰς Βιέννην καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα. — Δι' ἐράνου τοῦ ἀρτι συστάτος μετὰξὺ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων Συλλόγου, τῇ ἀρωγῇ δὲ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφασίσθη ἡ ἱδρύσις ἐθνικῆς σχολῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀνατρέφονται καὶ ἐκπαιδεύωνται μαθηταὶ προερχόμενοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἔπρεσαν θύματα τῆς ἐθνικῆς ιδέας ἢ πρωταγωνιστοῦσιν ἐν γένει ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀναστάσιος Χρηστομάνος ἀπεβίωσε καὶ ἐκδηύθη προχθές. Ὁ θάνατός του καταλείπει κενὸν δυσαναπλήρωτον. Πρὸ 5 μηνῶν οἱ μαθηταὶ του καὶ συνάδελφοί του ἐώρτασαν τὴν τεσσαρκακονταετηρίδα τῆς διδασκαλίας του· εἰ καὶ εἰς βαθὺ γῆρας φθάσας ἦτο ἀκμαῖος καὶ ἐδίδασκε μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν καταναλίσκων ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ ἐκ γονέων καταγομένων ἐκ Μελενίκου τῆς Μακεδονίας· ἐσπούδασε δὲ εἰς τὸ πολυτεχνεῖον τῆς Βιέννης καὶ τὰ Πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας. Ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ διδασκαλείου τῷ 1862 καὶ ὀλίγον βραδύτερον τοῦ Πανεπιστημίου· εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἱδρύσις τοῦ χημείου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 31/6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

Κέρδη 4ης κληρώσεως Δρ. 225,000
Ἐκαστον γραμμάτιον τιμᾶται Δρ. 1

Ἐν μέγα κέρδος	Δρ. 100,00—
Ἐν κέρδος	» 25,000
Ἐν κέρδος	» 10,000
Τρία κέρδη ἐκ 5,000	» 15,000
Πέντε κέρδη ἐκ 1,000	» 5,000
411 κέρδη ἐξ 100	» 41,100
579 κέρδη μ. 50	» 28,900
Ἐν ὅλῳ κέρδη	Δρ. 225,000

Ἀπευθυντέον: εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς ἑλληνικὰς προξενικάς Ἀρχὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1906

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΣΗΜ. Φ. Η.— Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν εὐρίσκουσιν εἰς τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα διαμένουν λαχεῖα καὶ ἀποστελλοῦν τὸ ἀντίτιμον θὰ λάβωσιν ἀμέσως τὸ λαχεῖον.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου (Ἐθνικὴ Τράπεζα) χρυσοχοεῖον τοῦ Ἡπειρώτου Ἀπ. Μονοτάκα δύνασθε νὰ κατασκευάσῃτε καὶ ἐπιθεκενᾶσθε παντὸς εἶδους κοσμήματα. Ἐργασίᾳ εὐδυνειώτου.

Ἀφίκετο ἐκ Βοστίνης τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Μ. Βασιλειάδης μετὰ τῆς κυρίας του.

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ διαπρέπων ἐν Κωνσταντινουπόλει νεαρὸς Ἀσκησιολόγος κ. Χρ. Δάλλας ἐκ Δελφινίου τῆς Ἡπείρου, ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τοὺς ἀρραβῶνας του ἐν Βραΐλα μετὰ ἐκλεκτῆς κόρης τῆς δεσποινίδος Φόνης Πανᾶ θυγατρὸς τοῦ ποτὲ ἱατροῦ Γερασίμου Πανᾶ καὶ ἀνεψίᾳ τοῦ ἐν Παρισίοις θανόντος διαστήμου καθηγητοῦ Πανᾶ. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀρσισίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λέσβοις τῆς Σερβίας ὁ κ. Χαρίσης Γκελιᾶδης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κακονιστοῦς τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Σταῦρος Παπαποστόλου, καὶ εἰς Τσαρπλανά ὁ κ. Νικολ. Μπινάρης.

Ἀφίκοντο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Μέτσοβον οἱ κ. κ. Δημ. Παπούτσας καὶ Κοτσιφόπουλος· Ἐκ Σουδενῶν ὁ κ. Χρ. Δούβλης καὶ Λάξος Ρούσης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Πολυξένης Μελενίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δολιανί. Ἐκ Δράμας διὰ Λεσκοθέσιον ὁ Κωνστ. Σπολίγας· ὁ Δ. Στέσης ἐκ Σμύρνης διὰ Βῶλον καὶ ὁ Εὐστ. Κολούρης διὰ Γρεβενίτιον. Ἐκ Δολιανίας διὰ Δράμαν ὁ Κ. Στεργιάδης. Ἐξ Ἀλεξανδρείας δι' Ἰωάννιναν ὁ κ. Α. Γερωντάκης. Ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ Θωμᾶς Τσιμούρας μετὰ τῆς συζύγου του διὰ Ραβένια. Ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ Νικολ. Βαλαούσης διὰ Λάρισσαν. Ἐξ Αἰκατερίνης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀμερικὴν οἱ ἐκ Φλαμπουαρίου Χρήστος Κούλας καὶ Νικολ. Πιτσιάδας· κατέλυσαν δὲ εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχεῖον τῆς Ρωσσίας τοῦ Ἡπειρώτου κ. Μ. Πανταζῆ.

Ἀφίκετε ἐκ Πόδο-Σαΐδ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βήσανην ὁ κ. Α. Στοῦπης, διὰ Χαλκίδα ὁ Θ. Κωτσάκης· Ἐκ Βησάννης διὰ Κωνσταντινουπόλιν οἱ Γερ. Βασιλάδης, Θεοφ. Δέρβας, Β. Γεωργιάδης· Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Ἡράκλειον Κρήτης ὁ κ. Γρηγορ. Παρίδης. Ἐξ Ἀτταλίας οἱ μαθηταὶ τῆς ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας Ἀδελφοὶ Θεοφάνης καὶ Γ. Βέης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀρσισίας τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου ὁ κ. Δημ. Πριμικύρης μετὰ τοῦ υἱοῦ του Πασχάλη, ὅστις κατετάχθη εἰς τὴν Β' τάξιν τοῦ Βασιλικείου Γυμνασίου. Ὁ κ. Δημ. Μανδαλᾶς μαθητὴς τοῦ διδασκαλείου. Ὁ κ. Ἰωάννης Σορδούμης πρὸς ἐκμάθησιν τῆς λεπτομερικῆς. Ἀνεχώρησαν ἐκ Ποζαρέβας τῆς Σερβίας ὁ κ. Χρήστος Κωλόνιος μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ κ. Ἀγγελικὴ Μ. Βέλλου μετὰ τοῦ υἱοῦ της Μιχαήλ. Οἱ κ. κ. Θεόδωρος Πέτσας, Προκόπιος Φίτσης καὶ Μιχαὴλ Οἰκονομίδης διὰ Κουμάνωβον τῆς Μακεδονίας. Οἱ κ. κ. Κωνσταντῖνος Κωστήσης δερματέμπορος καὶ Ἰωάννης Τόζιος ζωεμπορὸς διὰ Προκούπλια Σερβίας. Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρσισίαν ὁ κ. Ἀπόστολος Βέλλος. Ἀφίκοντο ἐξ Ἰωαννίνων οἱ κ. κ. Δ. Κασσιόμης καὶ Κ. Χαπάκης, οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχον κατὰ τὰς εἰσηγητικὰς ἐξετάσεις τοῦ διδασκαλείου. Ἐξ Ἰωαννίνων οἱ κ. κ. Πούλος καὶ Ροῦμπας φοιτῶνται Νομικῆς.

Ἀφίκετο ἐκ Σωπικῆς τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Β. Ζιστασοπούλος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καρακάλ τῆς Ρουμανίας.

Ἀφίκετο ἐκ Βίτσης ὁ κ. Παν. Πλούμης ἱατρός καὶ ἐκ Σουδενῶν ὁ κ. Χρ. Παππᾶς μεταβαίνων εἰς Σμύρνην.

Εἰς τὴν λογοδοσίαν τῆς ἐν Βόλῳ Ἡπειρωτικῆς Ἀδελφότητος ὁ πρόεδρος κ. Α. Κούρτιος εἶπε μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἡπειρός μας κινδυνεύει, καὶ κινδυνεύει κυρίως μὲν ἐνεκα τῆς ἀφροντισίας τῶν ἐκαστοτε Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, κυριώτερον δὲ, ἐνεκα τῆς ἀναλγησίας ἡμῶν αὐτῶν τῶν Ἡπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι θέλομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς γενετῆρας μὲ τὸ ἀκοπίαστον, τὸ ἀζήμιωτον καὶ ἀκίνδυνον ἡμῶν. Ἀνάγκη ὅθεν εἶνε ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα νὰ πατάξωμεν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ νὰ ἐξέλθωμεν τῆς νάρκης καὶ ἐπιφυλακτικότητος καὶ νὰ συμπληρώμεν καὶ μίαν μεγάλην ἐθνικὴν Ἡπειρωτικὴν ἐνωσιν συνιστῶντες ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τὸ ταχύτερον Πανεπιστημιονικὸν κεντρικὸν ταμεῖον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς διαρκούς καὶ μονίμου ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κορυφαίων Ἡπειρωτῶν καὶ ὅχων πολλὰ δῶτω πολλὰ καὶ ὅχων ὀλίγα δῶτω ὀλίγα, πάντως ὅμως ἐκαστος Ἡπειρώτης ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειται νὰ διδῇ ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τῆς πατρίδος του ἐξ ὀραχμᾶς ἐτησίως αἵτινες θὰ δαπανῶνται ἐν δέοντι χρόνῳ ὑπὲρ εὐημερίας τῶν ἐν Ἡπείρῳ διαδιδόντων ἀδελφῶν μας καὶ προστασίας αὐτῶν ἐκ τῶν ἀνταρξομένων ἐκαστοτε ἐνεκα τῶν προπαγανδῶν κτλ. κακοποιῶν στοιχείων. Διὰ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ θὰ ἡλεκτρίσωμεν καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ πολυταλάντους Ἡπειρώτας καὶ θὰ τοὺς φιλοτιμήσωμεν νὰ προσφέρωσι γενναῖα ποσὰ καὶ πόρους τινὰς δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐξ εἰκονογραφημένων δελταρίων εἰκόνων Ἡπειρωτικῶν κτλ. Διὰ τοῦ προτεινόμενου ταμεῖου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἔλθωμεν ἀρωγοὶ εἰς τὴν σκληρῶς

δοκιμαζομένην καὶ τυραννομένην προσφιλεῖς μας πατρίδα καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ καταδυναστευομένους ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐξασφαλίζοντας μέλλον αἴσιον.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΚΑΜΝΕΛΙΟΥ

Ἡ ἑλληνικὴ Κοινότης Σκαμνελίου τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου ἐπισήμως πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ πρὸ 20 ἡμερῶν ἐν Πειραιεὶ ἀποθανὼν φιλόπατρις ἐργοστασιάρχης Δημήτριος Α. Λίνος διὰ διαθήκῃς ἐκληροδότησε τῇ ἐν λόγῳ γενετῆρᾳ του 10,000 δραχμὰς πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν ὑδραγωγείων, ὧν ἡ ἐπιδιόρθωσις ἦτο ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀνυγκαιῶν, συνελθούσα ἐξέδοτο τὸ ἑξῆς ψήφισμα:

α') Ὁ τε Δημήτριος Α. Λίνος καὶ ὁ προαποθανὼν ἀδελφὸς του Πολυχρόνης νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων τῆς Κοινότητος εὐεργετῶν.

β') Νὰ παύσωσι τὰ κοινὰ ἐκπαιδευτήρια τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπὶ τριήμερον εἰς δέλωσιν πένθους.

γ') Νὰ γίνῃ δημοτελεὶς τεσσαρκακονθήμερον μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν μακαρίων αὐτῶν ψυχῶν.

δ') Νὰ ἀποσταλῇ συλληπητήριος Κοινοτικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεὶ συγγενεῖς, καὶ ε') (Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Σκαμνελίῳ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1906.

Ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίδης, Δ. Κυπάρισσος ἱερεὺς.—Δ. Φραγκούλης. Στέφ. Βράνας ἐφοροεπίτροποι.—Χ. Ἰωάννης, Ζ. Ἀποστολίδης, Πανταζῆς Βράνας Μουχταροδημογόροντες.—Ζ. Ἀποστολίδης γραμματεὺς.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Κατόπιν τῆς παθητικῆς στάσεως, ἣν ἐτήρησε καὶ τηρεῖ ἔτι ἡ πεπολιτισμένη Εὐρώπη διὰ τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ διαδραματισθέντα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀνῆκουστα ὄργανα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔγνω νὰ λάβῃ ἀνάλογα καὶ μᾶλλον προσήκοντα τῇ περιστάσει μέτρα. Ἀπεφασίσαι τὴν σύγκλησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει Τοπικῆς Μεγάλης Συνόδου, ἀποτελεσθησομένης ἐκ τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τελευταίου τούτου, ἥτις νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σχήματος τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου. Πρὸς δὲ, ἂν παρὶς συνερχομένη ἡ Σύνοδος αὕτη διὰ τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα, νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς λύσιν καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀντιγῶν μετὰ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων αὐτοκαθάρων ἐκκλησιῶν.

Δυστυχῶς ὅμως, καὶ τοι ἡ συγκρότησις τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου οὐδαμῶς προσκρούει, καθ' ὅσον καλεῖται αὕτη ν' ἀποφνῇ περὶ ζητημάτων ἀποκλειστικῶς θρησκευτικῶν καὶ τῆς ἰδιαίτερας αὐτῆς δικαιοδοσίας, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἡρνήθη, καθ' ὅς ἔχω πληροφορίας, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγκρότησιν αὐτῆς.

Ἦδη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ νέου ταχυρίου τοῦ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ἐν ᾧ ἐκτίθενται ἐπακριβῶς τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν θέλει ἀσχοληθῇ ἡ ἀνωτέρω Σύνοδος ἐπιμένει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου ταύτης καὶ ζητεῖ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἀδείας.

Ποῖα εἶνε τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἐγένετο ἔτι γνωστὸν, τηρουμένης ἀπολύτου περὶ τούτων ἐχεμυθείας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Κ. Σμύρνην. — Ἐνεγράφημεν συνδρομητάς. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ὁ κ. Ἀνδρ. μὰς ἐπλήρωσε καὶ τὰς συνδρομὰς. — Δ. Β. Ἰωάννιναν. — Δὲν ἐλάβομεν γνῶσιν τῶν γεγονότων αὐτῶν. Ἄλλως θὰ ἐγράφωμεν καὶ θὰ ὑποστηρίξωμεν τὰ δέοντα. Πρέπει εἰς νὰ μὰς κάμνετε γνωστὸν ὅ,τι συμβαίνει. Πᾶς δὲ πολίτης ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν πατρίδα του ἔχει καθήκον νὰ παίρῃ ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ νὰ μὰς γράφῃ πᾶν ὅ,τι ἀποπονῇ ἢ ἀδικον συμβαίνει εἴτε ἐντὸς τῆς πόλεως εἴτε εἰς τὰ χωρία. — Π. Τζ. Κλίντον (Ἀμερικῆς). — Θὰ ζητήσωμεν τὸ ἀντίτιμον τῶν δύο εἰσιτηρίων καὶ ἂν μὰς τὸ δώσῃ θὰ σᾶς γράφωμεν. — Π. Ν. Σεμέδρια. — Βιβλίον γιόχ· ἐξηγλήθησαν. Ὅ,τι ἄλλο βιβλίον θέλετε γράψατέ μας νὰ σᾶς στείλωμεν. Κάποιος μὰς εἶχε γράψῃ νομίζομεν καὶ διὰ λαχεῖα τοῦ Στόλου. Δὲν ἐνθυμούμαι καλᾶ. Ὅσοι Ἕλληνες εἴδω αὐτοῦ πρέπει ὅλοι νὰ ἀγοράσῃτε ἀπὸ ἐν. Τ' εἶνε μία δραχμὴ.